

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Ujjhúzás.

Pécs, 1900. július 12.

A dualizmus magyar barátai mindig rajongtak a német hegemoniáért Ausztriában, mert be kellett vallaniok, hogy az a közjogi berendezés, a melyben Ausztriával, mint egységes központi szervezettel bíró állammal élünk, csak úgy tartható fenn, ha ott a németiség föltétlen uralma biztosítva van. Persze arra nem gondoltak, hogy az olyan államban, ahol a németiség a szlávssággal szemben elenyésző kisebbségben van, a valódi alkotmányosság érvényesülése esetén, a mely a többség uralmán alapszik, a kisebbségben levő németek uralma fönn nem tartható s így az erre alapított dualizmus is homokra van építve.

Az alkotmányosság tényleg el is söpörte a németek hegemoniáját, úgy hogy választani kellett az alkotmányosság érvényesülése mellett a föderatív törekvések elfogadása, vagy az alkotmányosság meghamisítása mellett a német hegemoniára alapított dualizmus fönntartása között. Bécsben az utóbbit választották s a parlamenti többség ellenére visszaállították a németek uralmát, mit a magyar irányadó körök hosszánával fogadtak, mert hát így meg lett mentve az egyedül üdvözítő dualizmus.

De hát evés közben jön meg az étvágy. Az osztrák németek látván, hogy az ő kedvükért az udvari politika kész halomra dönteni a parlamenti alkotmány alapelveit

s ő kisebbségi uralmukat ráoktrojálni Ausztria szláv többségére, ráéheztek Magyarországra is s úgy gondolkodtak, hogy ha őket uralomra segíti az udvari politika Ausztriában, megkísérelhetik ezt Magyarországon is, mert jól tudjuk, hogy azok a körök is inkább rajongnak az egységes összbirodalomért, mint a dualizmusért, az egységes összbirodalom pedig osztrák hagyományok szerint nem lehet más, mint német.

El is kezdték hát nyomban a hadjáratot s a legkedvesebb birodalmi fő- és székváros községtanácsa kimondta, hogy ő nem respektálja a magyar provincia fővárosának magyar törvény által megállapított nevét, hanem ezentul Ofen-Pesthnek fogja címezni s ezzel megmutatja, hogy ebben az egész monarchiában a német az ur, minden annak akarata szerint történik, bármit mondjanak is a provinciális törvények, hisz a német birodalmi nyelv érvényesül máris nemcsak Ausztriában, hanem Magyarországon is az egész hadseregben és diplomáciában és minden közös érdekű ügyben.

Az első meglepetés szülte fölbuzdulásban a talpára állott a magyar főváros tanácsa s javaslatot terjesztett a közgyűlés elé, hogy intézzen föliratot a kereskedelemügyi miniszterhez, kérve annak az elrendelését, hogy a magyar kir. posta a külföldről érkező s Ofen-Pesth címezéssel ellátott küldeményeket utasítsa vissza, mint olyat, melyen ismeretlen helynév van; to-

vább fölhatalmazást kér arra is, hogy a külföldről érkező összes olyan hivatalos átiratokat és megkereséseket, amelyeken nem a hivatalos Budapest cím van, azonnal visszautasíthassa.

Egy percig sem ringatjuk magunkat abban az illuzióban, hogy ennek az akciónak meglegyen a kívánt sikere. A hol ebben a monarchiában a németiség agresszív irányzata megütözik akár a magyarság, akár más nemzetiség törvényes jogával, ott mindenütt az utóbbiak huzzák a rövidet. A mint a német katonai átiratok ellen remonstráló törvényhatóságok kénytelenek voltak beadni a derekukat az egyedül uralkodó Armeesprache előtt, úgy fogja a magyar kormány asszisztenciája mellett megtartani hivatalos bevonulását a legújabb sütetű „Ofen-Pesth“ is a főváros összes hatóságaihoz.

A fővárosi közgyűlés még nem is határozott a tanács javaslata fölött, a kormányhoz közel álló lapokban máris olvassunk közleményeket, a melyek a fővárosi fölirat sorsa felől előzetes tájékoztatásul szolgálnak. Azt mondják, hogy a magyar kormány nem adhat utasítást a postának az „Ofen-Pesth“ címzésű küldemények visszautasítására, mert a nemzetközi postaegyezménnyel megállapított hivatalos helynévtárban benne van az Ofen-Pesth helynév, a postaegyezmény megsértése nélkül tehát a magyar posta erre a címzésre nem mondhatja rá, hogy az ismeretlen helynév.

Nos hát, kinek a hozzájárulásával

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A téli körte.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irta: Jámbor József.

Emlékezetes esztendő volt és lesz is házánkra és annak minden magyar ivadékára az 1222-ik év. Boldogult Béla királyunk minden kardforgató katonáját fegyverbe állította a tatárok ellen, csak egy zömök katonája volt, egy Retek nevű néger, ki a hazavédő felhívásra még csak a fülét sem billentette meg. Nézetem s még többek véleménye szerint, első a haza mindenek felett és azután a kedves ara. Csak hogy közülünk egy sem élt a tatárjárásakor, hogy legalább valamelyikünknek sikerült volna bebeszélni Retek urnak a fentmondottakat. Ő állhatatosan megmaradt abbéli állítása mellett, hogy első a kedves, kit szeretünk, kiért meghalunk kell és azután a haza. Elképzelhetni, mily szerelmes gyerek volt az a Retek. És sokan azt kérdezik, hogy kibe? A nemzetes özvegy Császár Körténé leányába, abba az azurkék szemű fiatal fruskába, a ki ott lakott édes anyjával Retek szülői házában a társaságában. A bájoló Körtike, — tán

mondanom sem kell — viszonzta Retek érzelmét. Tehát szerették egymást. Csak hogy a nemzetes asszony ellenezte a házasságot.

— Látod, kedves leányom — szólt egy napon az özvegy nemzetes asszony Körtikéhez, — milyen gyáva egy ember ez a Retek. Mikor a hazaveszélyben, ő itt settenkedik a házam portája körül. Hisz, ha boldogult atyád élne, hát nem tudom, mit szólna mindehhez. Szakíts leányom Retekkel, nem neked való legény az. Aztán meg nem látod milyen fekete, mint a korom.

— Nem tudok lemondani édes anyám, mert szeretem Retket. Olyan kedves egy fiatal ember. És a fogai! Valóságos egy gyöngysor. Nem, nem édes anyám; ezt nem tehetem. Kivánj tőlem bármit, de Retekről lemondanom lehetetlen — szólt Körtike édes anyjának.

— Nos hát kedves leányom, ha nem látod be édes anyád szavainak igazságát, hát meg fogom mutatni, hogy nemzetes Császár Körté sohse lesz ennek a fekete képű Reteknek a felesége. Megértettél?

— Azt a sorsra bízom, — felelt Körtike szomorúan, merően a földre nézve.

— No hát a sors majd én leszek! — patogott a nemzetes asszony és magára hagyta Körtikét.

Körtike kihajolt az ablakon és nézett a messzeségbe. Szemei könnyel teltek meg. Egy-

szerre figyelmes lesz egy dalra. Sokáig hallgatódzik. Nem tudja, honnan e hang. Felsőhajt. Óh kedves Retek, egymáséi lehetünk-e még? És hallgatja tovább az andalító dalt. Ő még ezt sohasem hallotta.

Kis tilinkóm szomorú füz vége,
Szeretlek én drága gyöngyöm Körte!
Elvonnék, de nem lehet sajna,
Haragszik rám az én Körtém anyja.
Ha meghaltam, temessetek földbe,
Jőjj siromhoz néha drága Körte...

Az utolsó dallam hallatára Körtike szive összeszorul s egy sikoly kíséretében összeesik. Elnémult a tilinkó, el Retek mélabus hangja, — mert ő volt — és a következő percben ott termett a haragos nemzetes asszony az ablaknál és aztán képzelhetni, micsoda különféle hangnemek kíséretében gratulált Reteknek, az oly szépen éneklő bátor hősnek. Mikor nálunk a hetipiacon összeveszekszik két kofa, az semmi. A nemzetes Császár Körténé asszonyt kellett volna végighallgatni. De hasztalan volt minden erőszak. Nem volt gát, mit a zömök, de elegáns Retek gyerek nem tudott volna lerombolni. A nemzetes asszony eszén tuljártak a fiatalok és egymáséi lettek.

Mig őseink a tatárok pusztításait megátlandók, azok ellen kemény harcokat vívtak,

készült az a nemzetközi helynévtár? Mert a magyar kormány nem járulhatott hozzá az Ofen-Pesth elnevezéshez, hisz világos törvényünk van, a mely a magyar főváros nevét megállapította s azt Budapestnek neveztetni rendelte. Kétségtelen azonban, hogy a magyar kormány azt a postaegyleti helynévtart kibuvó ajtóul föl fogja használni, akár járult hozzá annak megállapításához, akár nem, mert mikor az osztrák-német fricskát osztogat, kötelessége azt zsebre venni minden népnek, a mely abban a szerencsében részesül, hogy kiegészítő részét képezheti ennek a dicsőséges nagyhatalomnak.

Egy jó tanácsos mégis szolgál azok a félhivatalos ujságok, a melyek a fővárosi fölirat szomorú sorsáról már eleve hírt adnak. Azt mondják, hogy segítsen magán a társadalom s a magánosok, akik Ofen-Pesth címzésű leveleket kapnak, azokat helytelen címzés okából maguk utasítsák vissza.

Hja persze, a hol a kormánynak az inába száll a bátorsága, ott lépjen föl a társadalom. A hivatalos Magyarország eddig is mindig a bécsi vontató kötélén lógott, soha ott nem volt, ahol a nemzet ünnepe, ha ez Bécsnek nem tetszett; álljon tehát ellen a nemzet most is a legujabb bécsi ujjhuzásnak, a hivatalos Magyarország majd csak itt is kullog a bécsi akarat után, mert azt, hogy ő képviseli a magyar nemzetet s hogy mint ilyen tartozó kötelessége a nemzet akaratának érvényt szerezni mindenki szemében, már elfelejtette régen, vagy tán nem is tudta soha.

Föl tehát te aluszékony magyar társadalom! Ha a te hivatalos képviselőd cserben hagy minden téren, ahol nemzeti jogaid és aspirációid érvényesítéséről van szó, kétszeres kötelességed a legnagyobb éberséggel őrt állani és erélyesen visszautasítani minden támadást.

De aztán nem szabad ám megállni annál a társadalmi akciónál a melyet a kormány félhivatalosa tanácsol, mert az

addig Körte és Retek boldogan élték napjaikat. Igaz ugyan, hogy nem a nemzetes asszony portáján belül, hanem azon jóval is túl, egy remete lakában vonták meg magukat. Bár nagyot bámult az öreg az ujonnan érkezett oly furcsa vendégeken, de szólni nem akart róluk senkinek sem. Figyelemmel kísérte lépésnyomon a fiatalokat. Sokszor beszélgetett velük a remete lak előtt és figyelmeztette különösen a menyecskét, hogy mily bűn az, midőn a gyermekek szülőik akarata ellenére cselekszenek. Ilyenkor Körtike szeméit a földre sűtő és úgy hallgatta az öreg tanításait.

A sors különös szeszélyének köszönhető, hogy a remetelak nem esett az országot pusztító tatárok járásába. Megmaradt az élet hirdetőjének. Kialudott a pásztortűz, elnémult a pásztor furulyája, csak a hollók káromása és a sasok üvöltése volt hallható. Nagy temető volt az ország, a remete benne a sirásos.

A nap mintha közelebb húzódott volna a földhöz, hogy sugjon valamit az öreg remetének. Kiült a kunyhója elé az öreg és fejét tenyerébe hajtva, gondolkozott a történeteken. És a véletlennek köszönhető, hogy Béla királyunk éppen a remetére bukkant először vagy 10 napi járóföld után.

— Mit busulsz öreg? — kérdi a király.

— Sirathatnám a királyt, meg a volt vendégeimet.

utóvégre is csak a fővárosi társadalomnak szól s ott sem meríti ki a szükséges megtorlást. Magyarországnak számtalan városa van, melyet a német nem annak hivatalos magyar nevével nevez. Ki kell tehát terjeszteni a visszautasítást minden oly postai küldeményre, a mely nem az illető helynek hivatalos magyar nevére címzetten érkezik: ne fogadjunk el egyetlen levelet sem, amely minket „Fünfkirchen“ városában keres.

Hogy pedig minél ritkábban nyiljék alkalmunk az ilyen visszautasítgatásra, szakítsunk meg minden üzleti összeköttetést kedves osztrák szomszédainkkal, különösen pedig a birodalmi császárváros elkapott polgáraival. E részben mi pécsiiek eddig is sokat, nagyon sokat vétkezünk, mert úgy üzletvilágunk, mint magántársadalmunk túlnyomóan Ausztriát és különösen Bécsset támogatta. sőt még mindig támogatja megrendeléseivel.

Nos hát szakítsunk ezzel a vétkes szokásunkkal s tanítsuk meg azokat, akiket eddig a saját zsirunkon hizlaltunk, hogy ha a hivatalos Magyarországgal packázhatnak is kényük-kedvük szerint, a magyar társadalommal ezt mégsem tehetik büntetlenül.

Hirek.

Pécs, 1900. július 12.

Csere-bere.

(Mese.)

Irta: Albert bácsi.

Valamikor valahol; a jó Isten tudja hol; tul a Dunán, tul a Tiszán; messze messze földön, még a nagy üveghegyen is tul, lakott egyszer egy szegény, de nagyon szegény özvegy asszony, a kinek nagy nyomorúságánál, meg Béluska fiánál egyebe sem volt.

Szegény Béluska, bizony, kenyér helyett nem egyszer harmatot reggelizett, napsugarat ebédelt, míg vacsorát csak álmában evett, azt is sátoros ünnepen.

Ugy-e édes aranyvirágaim, ti még a császárszemlyét is megunjátok? Bizony nem

— A manóba, csak nem a tatárt?

— Ments Isten, uram. Dehogy a tatárt. Üsse kő minden magját. De nini, mit látok itt? — és bámész szemekkel néz ugy keletre a kunyhótól.

— No ilyent még magam sem láttam — szolt a király bámulva.

— Én meg nem is ettem.

— Hát ez enni való? — kérdi a király és a közelben álló fához közeledve, egyet annak gyümölcséből le akart szakítani.

— Ne addig uram — inti a remete — mig el nem mondok egy történetet és elkezdte a fenti mesét mondani . . .

— Hogyan — kérdi a király — hát az lehetséges?

— Hogyne uram. Ime egy retek és egy körte. Egyék mind a kettőből. És most itt van egy másik körte, ezt is izelje meg. Mit talál köztük? A király megizleli.

— Azt, kedves öregem, hogy az első kettő ize megegyez a harmadikéval. De mielőtt távoznám öregem, meg kell mondanom, hogy ez új gyümölcsöt királyod, a bujdosó Béla izelte meg először. Hogy pedig ennek emléke fenmaradjon, nevezd ezt téli körtének.

csoda, ha Béluska is megunta a nagy nyomorúságot.

Egy nap, a mikor még harmat sem jutott reggelire, azt mondta édes anyjának:

— Édes anyuskám, én bizony meguntam már ezt az örökös koplalást, ha megengedi, elmegyek szolgálatot keresni.

Béluska édes anyja erre sirva fakadt. Nagyon fájt anyai szívének, hogy egyetlen gyermekének még kenyeret sem adhat, de mit tehetett, csak eleresztette.

Másnap Béluska elindult világgá. Ment, ment, mendegélt, tuskón-bokron, hegyen-völgyön keresztül, hét nap, hét éjjel mindig ment, végre elért egy nagy-nagy városba.

A városban elszegődött Béluska egy gazdag urhoz zsibapásztornak. Tíz évig őrizte a zsibákat. Ekkor a gazdag ur azt mondta Bélának, mert a kis Béluskából már legény ember lett am.

— No édes fiam, hiven szolgáltál nekem tíz évig, már most meg is fizetek néked. Itt van egy zsák arany, vehetsz ezért házat, földet, lovat, tehenet s boldogul élhetsz halálig.

Béla megköszönte a gazdag ur ajándékát, vállára kapta a zsák aranyat és elindult hazafelé.

Ment, mendegélt, de másnap már nagyon elfaradt. A zsák arany nagyon nyomta a vállát. Ekkor egy lovaskatonával találkozott.

— Ej de jó módja van katona uramnak, — szolt Béla irigykedve.

— Bizony jobb mint néked, — felelt a lovas, — talán nehéz a zsakod?

— De nehéz ám.

— Aztán mi van benne?

— Tíz esztendei bérem, csupa arany.

— Fikom adta, piros pántlikája, az nagy szó. Hadd lássam.

Béla kiterítette a zsák aranyat. A lovas még soha életében nem látott annyi aranyat egy rakáson, hát nagyon elbámult.

— Katona uram, — szolt Béla, — mondanék én valamit, kettő lesz belőle. Katona uramnak tetszik ez a zsák arany, nekem meg a lova, cseréljünk meg.

— No, nem bánom, — felelt a lovas, — cseréljünk.

A sok arany a lovas katonáé lett, míg Béla fölkapott a lóra, ripsz-rapsz, ugy elnyargalt, hogy még a szél is csak ugy sóhajtott utána.

Béla csak nyargalászott, lassan, gyorsan a mint kedve tartotta, de estére már olyan éhes lett, mint a ritkan jóllakott éhes farkas.

Messziről meglátott egy embert, a mint egy tehenet fejt. Oda vágatott hozzá.

— Adjon Isten, tehenes ember.

— Fogadj Isten, lovas ember.

— Hát izlik a vacsora ugy-e?

— Bizony itt az ideje. Lovas uram már megvacsorált?

— Meg ám, de ma még nem,

— Az baj.

— Bajnak baj, de mégsem akkora baj, mintha még egyszer akkora lenné. Hogy tetszik a lovam?

— Tetszik bizony.

— Nekem meg a maga tehenes tetszik.

— De tehenen nem lehet lovagolni.

— A lovat meg nem lehet meglejni.

— De nem am.

— Mondok én valamit, — szolt Béla, — kettő lesz belőle. Cseréljünk.

— Fikom adta, piros pántlikája, — felelt a tehenes ember, — no nem bánom, cseréljünk.

A tehenes ember nagyon megörült a cserének, fölugrott a ló hátára, aztán ugy elvágatott, hogy volt is nem is.

De Béla is megörült a cserének. Megfejtte a tehenet, evett-ivott, azután megfogta a tehen szarvát és tovább ballagott.

A mint ment, mendegélt, egész éjjel mindig ment, reggelre elért egy nagy erdőhöz. Az erdő szélén egy embert látott, a ki disznót őrzött.

— Adjon Isten, disznós ember, — szolt Béla.

— Fogadj Isten, tehenes ember, — felelt a disznó pásztor.

— Izlik a reggeli?

— Izlik bizony.

— Hát aztán mit eszik?

— Kalbászt, sonkát, szalonnát.

— Ej ha. Az ám csak a jó falat.

— Nem is ám a tej, meg a turó.

Béla megvakarta a füle tövét. Bizony ő is inkább kalbászt, sonkát, szalonnát evett volna, mint tejet meg turót.

— Tetszik-e a tehenem, te disznós ember, — kérdé Béla.

— Tetszik bizony, hát az én disznóm tetszik-e?

— De még hogyan. Mondok én valamit, kettő lesz belőle. Cseréljünk.

— Fikom adta, piros pántlikája, — felelt a disznós ember — no nem bánom' cseréljünk.

A disznós ember megörült a cserének, megfogta a tehén szarvát és elballagott, de Béla is megörült a cserének s nagy diadallal hajtotta a disznót.

Ment-ment, mendegélt, egész nap mindig ment, estére elért egy tóhoz. A tó szélén egy ember ludat őrzött.

— Adjon Isten, ludas ember, — szolt Béla.

— Fogadj Isten, disznós ember — felelt a ludas ember.

— Mit őriz?

— Ludat.

— Azt látom, dehát mitől jó az?

— Tyű, a kukorica kását, bizony soktul jó az. Ad zsirt.

— Azt a disznóm is ad.

— Ad húst.

— Azt a disznóm is ad.

— Ad tollat.

— Hát az mire való?

— Mire való? Hát megfosztják, azután beleteszik vankosba, hej de jó azon aludni.

— Nekem tetszik a ludad, te ludas ember.

— Nekem meg a disznód tetszik, te disznós ember.

— Na, ha így van, hát mondok valamit, kettő lesz belőle. Cseréljünk.

— Fikom adta, piros pántlikája, no, nem bánom. Cseréljünk.

A ludas ember nagyon megörült a cserének és elhajtotta a disznót, de megörült Béla is, már előre a puha vankosnak.

Ment, ment, mendegélt, egész nap mindig ment, végre elért egy csárdához. A csárda előtt egy köszörős forgatta a köszörős követ.

— Adjon Isten, köszörős ember — szolt Béla.

— Fogadj Isten, ludas ember — felelt a köszörős.

— Mit csinálsz?

— Köszörülök.

— Mit?

— Kést, villát, kanalat.

— Tyű, milliom adta, de bolond vagy.

— Bolond ám te a ludaddal együtt.

— Az én ludam ad zsirt, hust, tollat.

— Az én köszörükövem meg sok pénzt keres, a mien még ludat is vehetek.

— Ejnye no, nekem tetszik a köszörüköved.

— Nekem meg a ludad.

— Mondok valamit, — szolt Béla — kettő lesz belőle. Cseréljünk.

— No nem bánom, — felelt a köszörős — cseréljünk.

A köszörős nagyon megörült a cserének s elhajtotta a ludat. De Béla is megörült ám a cserének.

— Ment, ment, mendegélt, éjjel-nappal mindig ment, végre elért egy kuthoz. Nagyon megszomjazott már, letette a köszörű követ a kut szélére, aztán megmerítette a vedret.

Egyszerre zsupsz, a köszörűkő beleesett a kutba.

— Hála Isten, — kiáltott fel Béla — legalább nem kell cipelnem.

Ment, mendegélt, tüskön, bokron, földön vizen keresztül, végre a harmadik nap reggelén elért haza.

— Adjon Isten, édes anyám, — köszöntötte édes anyját Béla.

— Fogadj Isten, édes fiam. Hát megjöttél?

— Meg ám.

— Találtál e szolgálatot?

— De még milyet.

— Mit kaptál a gazdától?

— Egy zsák aranyat.

— Hol van?

— Elcseréltem egy lóért.

— Hát a ló hol van?

— Elcseréltem egy tehenért.

— Hát a tehen hol van?

— Elcseréltem egy disznóért.

— Hát a disznó hol van?

— Elcseréltem egy ludért.

— Hát a lud hol van?

— Elcseréltem egy köszörűkőért.

— Hát a köszörűkő hol van?

— Beleesett a kutba.

— Oh, te haszontalan kölyök, hát azért szolgálatot tiz évig? No megállj.

Az anyuska aztán belesimpeszkedett a Béla nagy hajába, csiszti császi, gumi-lászi, úgy elverte, hogy no. Béla meg oly hangosan sirt, hogy felbalatszott a menyországba. A kis angyalkák erre mind kibujtak a felhőtakaró alól s onnan felülről nevettek Béla szomorú esetét.

De meg is érdemi ám.

*

Ha szót fogadtok apikának és anyikának, jövő csütörtökön ismét mesélek. Addig is Isten velünk.

Napirend 1900. július 13-án.

Naptár: péntek, július 13. — Róm. kath.: Ödön — Prot.: Margit. — Görög-kel. (június 30.) Tizenkét apostol. — Zsidó: Thamusz 16. — Nap két 4 óra 18 perckor; nyugszik 7 óra 51 perckor. — Hold két este 8 óra 14 perckor; nyugszik délután 3 óra 56 perckor. Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: helyenkint csapadék és hőemelkedés várható.

— **(Pécs város közigazgatási bizottsága)** ma délelőtt 10 órakor tartotta rendes havi ülését a városháza közgyűlési termében báró *Fejérváry* Imre dr. főispán elnöke alatt. Az ülésen résztvettek: *Majorossy* Imre polgármester, *Tróber* Aladár dr. főjegyző, *Szeredy* József dr., *Ternovszky* Alajos, helyettes pénzügyigazgató, *Kindl* József, *Kovácsfi* Kálmán főmérnök, *Fekete* Mihály tiszti főügyész, *Salamon* József kir. tanfelügyelő, *Szuly* János, *Tichy* Ferenc dr., első aljegyző, *Aidinger* János, *Egry* József, *Guth* Béla, harmadaljegyző, *Cirer* Elek dr. tiszti főorvos, *Szikrai* Emil, árvaszéki elnök-helyettes, *Gyeness* József dr., kir. alügyész és *Csizmadia* Géza másodaljegyző. Az ülés tudomásul vette a tiszti főügyész, a kir. főmérnök, a kir. tanfelügyelő és a kir. ügyész jelentéseit; megadni javasolt egy kivételes nősülési engedélyt s a napirend több — bár nem valami közérdekű — pontja felett hosszadalmas vitát fejtek ki a bizottsági tagok, úgy, hogy az ülés öt perc híján éppen tizenkét óráig eltartott.

— **(Személyi hírek.)** *Waniss* Sándor, a pécsi járás főszolgabírája, egy havi szabadságra Abbáziába utazott. Hivatalos teendőit ez idő alatt *Forray* Valér tb. főszolgabíró teljesíti. — *Nendtvich* Andor, árvaszéki elnök,

helyettes polgármester, ma kezdte meg három hétre terjedő szabadságát.

— **(A Zsolnay-szoborra)** a pécsi kereskedelmi és iparkamarához érkezett adományokról IV. kimutatás: A III. kimutatás összege 398 korona. A Pécsi Katholikus-Kör gyűjtőívén: *Hanny* Gábor, *Spies* János, dr. *Wurster* József 10—10 kor., rimamurány-salgótarjáni vasmű r. t. 4 kor., Budapesti lakatos stb. ipartestület 20 kor., összesen 452 korona.

— **(Eshüvő.)** *Tichy* Károly m. á. v. távirda ellenőr, a cs. és kir. 52-ik gyalogezred tartalékos hadnagya, zágrábi lakos folyó július hó 16-án tartja Frankfurt a/M.-ban esküvőjét *Jean Weyrauch* ottani lakos, magánzó leányával, *Margittal*.

— **(A Szent Ferenc-rend tartományainak)** újból való beosztása folytán a Kapisztrán Szt. Jánosról nevezett provinciához mostantól fogva huszonnyolc zárda, köztük a pécsi, dunaföldvári, mohácsi, simontornyai, szigetvári, siklósi és a mária gyüdi. zárdák tartoznak. A fent említett Kapisztránus provincia kötelékébe azon tanuló-íffak léphetnek, akik a szerzetesi pályára magukban hivatást éreztek és a gimnázium IV. osztályát jó sikerrel végezték. A felsőbb osztályi tanulók a felvételnél előnyben részesülnek. A kellőleg fölszerelt kérvények egyenesen a rendtartományi főnökséghez (Budapest, II. ker., Margitkört 23. sz.) küldendők. Végül mihez tartás végett megjegyeztetik, hogy a belépő íffak már a szigorított rendszabályok szellemében fognak neveltetni.

— **(A szigetvári önkéntes tűzoltó-testület)** a folyó hó 8-ára kitűzött nyári multságát, a mely a kedvezőtlen időjárás miatt megtartható nem volt, f. hó 22-én a *patai* erdőben, az előbbi program szerint, fogja megtartani. Kedvezőtlen idő esetén folyó évi augusztus 5-én lesz megtartva.

— **(Egyhavi adó.)** A városi közigazgatási bizottság mai ülésén *Ternovszky* Alajos, helyettes pénzügyigazgató előterjesztette, hogy egyenes adókban a város területén a múlt hóban 8,204 koronával kevesebb folyt be, mint a múlt év hasonló időszakában. Az ez évi hathónapi eredmény azonban 28,078 korona többletet tüntet fel. Az összes adóhátralék most 155,475 korona. Behajthatatlanná vált 3,548 korona adóhátralék, melynek leírását a bizottság elrendelte.

— **(A közkórházi apácák főnöknője.)** A városi közkórházban ápolóként működő irgalmasrendi apácák főnöknője már negyvenhat év óta működik a közkórházban. Az 1854-ik évben jött Pécsre s azóta itt élén, úgy megkedvelte Pécsét és a kórházat, hogy most sem óhajt eltávozni. Pedig a rend főnöke nyugalmazta s most Grácha mehetne, hogy ott pihenjen tisztos öregségében. De ő nem óhajt eltávozni s ma a kórházi bizottság azt a javaslatot tette a közigazgatási bizottságnak, hogy a főnöknő továbbra is megmaradhasson a közkórházban s mert helyére új apácát küldtek, neki tehát egyelőre a kórházi pénztár feleslegéből utalványoztassék ki havi hét forint. A bizottság ezt el is fogadta s az érdemduos agg főnöknőnek köszönetét jegyzőkönyvileg fejezi ki érdemei elismerésül.

— **(József főherceg Pécsen.)** József főherceg, Alcsuthról Budapesten át Eszékre utaztában, a ma délben tizenkét óra és két perckor érkező budapesti vonattal Pécsre érkezett. A főherceg — kinek kíséretében Braun vezérkari ezredes és Vécsey báró huszárszázados voltak — nem szállott le a vonatról lekapcsolt szalon kocsiból, hanem bent ebédelt meg a kocsiban, kíséretével együtt. A magyar királyi államvasutak részéről Pécsen Vörös Hiador, forgalmi főnök és Wolleszky Károly állomástfőnök, fogadták a főherceget hozó vonatot, mely tizenkétpercenyi ittartózkodás után, déli tizenkét óra tizennégy perckor folytatta útját Eszék felé.

— **(Felülfizetések.)** A Pécsi Polgári Daloskör által folyó hó 1-én a Tettyén rendezett nagy nyári népünnepély alkalmával, melynek sikeréről volt alkalmunk beszámolni, felülfizettek: gróf *Schmidegg* Károlyné 20 kor., *Graumann* János és *Jakab* Imre 2—2 kor., *Dollinger* András és *Schlapach* Rudolf 1 kor 40 fill., *Zsilinszky* Alajos 1 koronát. A nyári ünnepély összes bevétele 531 korona 24 fill., melyből 221 korona 23 fillér kiadást levonva tiszta haszon 310 korona marad. Az ünnepély sikeréhez jutalomtárgyakkal hozzájárultak *Hirschfeld* Sámuel, *Jakab* Imre és *Német* Sándor; felszerelési tárgyakat szolgáltatott *Eisner* Dóci, díjtalanul átengedte fonografját *Schömwald* Imre, a rendezésben pedig *Beck* Lajos fejtett ki kiváló buzgalmat, kiknek a választmány, valamint a felülfizetőknek, nem különben az ünnepélyen közreműködő Pécsi Torna-egylet s Pécsi Polgári Kerékpár-egyletnek, ezuton is köszönetet mond.

— **(Véres kardparbaj.)** Szegzárdi levelezőnk írja, hogy ott a kiserdőben véres kardparbajt vívott *Szunyogh* Zoltán, szegzárdi kir. törvényszéki aljegyző és Schulz Béla, szegzárdi pénzügyigazgatósági irodatiszt. *Szunyogh* segédei voltak: *Simontsits* Elemér vármegyei főjegyző és báró *Jessenszky* György szolgabíró; Schulz segédei voltak: *Boda* Vilmos országgyűlési képviselő és *Haja* Béla építész. A parbajt súlyos feltételek mellett vívták meg, melyben *Szunyogh* Zoltán két nagy vágást kapott: egyet az arcára, másikat pedig a nyakára. Schulz Béla egy lapos vágást kapott. A súlyosan megsebesült *Szunyogh* Zoltánt a szegzárdi Ferenc-kórházban ápolják.

— **(A mihez ellenőrzés kellene.)** A város közigazgatási bizottsága mai ülésén, az elrendelt adóleírásokkal kapcsolatban felszólalt *Aidinger* János és felhívta a bizottság figyelmét arra, hogy nincs ellenőrzés, vajjon ezek az adóleírások helyesen teljesítetnek-e? Tudomása szerint azok a visszaélések is, melyek a városi adóhivatalnál történtek, nagyrészt ily dolgokból keletkeztek s megtörténhetik most is, hogy az adót nem annak javára írják le, kinek javára elrendeltetett. Az ily leírások ellenőrzése tehát a legszigorubban kívánatos. *Ternovszky* Alajos, helyettes pénzügyigazgató a felszólalásra megjegyezte, hogy a történt visszaélések nem voltak ily természetűek. E téren még visszaélést nem tapasztaltak s az ellenőrzés megvan. *Majorossy* Imre polgármester végtelenül szereti az ellenőrzést. *Tanultunk* — *ugymond* — a múltból s felelős ő is és az állandó ellenőrzést teljesítő pénzügyi titkár is, hogy

minden helyesen történik. A válaszokat erre úgy a felszólaló, mint a bizottság tudomásul vette.

— **(Jelentés a vizről.)** A főmérnöki hivatal a Tettye-forrás vizállásáról ma a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a tettyei forrás vizszolgáltató képessége folyó hó 12-én reggel 3700 köbméter.

— **(Halálos késeles.)** A közelmúltban megírtuk, hogy *Horváth* István és *Kulcsos* János petőc pusztai-lakók a korcsmában összevesztek egymással, miközben *Kulcsos* késeivel súlyos sebet ejtett *Horváth* jobb mellén. Mint értesülünk, a veszekedésnek tragikus vége lett, amennyiben *Horváth* István a három hét előtt szenvedett sebébe tegnap belehalt. *Kulcsos* ellen most már halált okozó súlyos testi sértés miatt indították meg az eljárást.

— **(Egyhavi rend.)** A város közigazgatási bizottságának mai ülésén felolvasott polgármesteri jelentés szerint a múlt hónapban a közigazgatási iktatóba érkezett 3026 ügydarab; hátralék volt 378 ügydarab. Az összes 3404 darab közül elintéztetett 3273 ügydarab; a folyó hóra áthozott 131 darab. A rendőrkapitánysági iktatóba érkezett 1322 ügydarab; hátralék volt 90 darab. Az összes 1412 darab közül elintéztetett 1111 darab; a folyó hóra áthozott 301 darab. Bűnügy volt új 230; régi 19 s mind a 249 elintéztetett. Kihágás volt 445; elintéztetett 248; a folyó hóra áthozott 197 darab. Ipari kihágás 1 volt. Cselédkönyv 63; iparigazolvány 12; iparengedély 20 adatott ki. Letartóztatott 133 egyén; eltoloncoltatott 12. Vidékről érkezett utasok száma 563 volt. Tüzeset 1; öngyilkosság 3; öngyilkossági kísérlet 1 volt. A községi bírósághoz érkezett 715 ügy; megszünt 34; letárgyaltatott 641, a folyó hóra áthoztatott 40 ügydarab; a bányatelepi községi bírósághoz érkezett 62 ügy, megszünt 10, letárgyaltatott 48, folyamatban van 4 ügy. Utadó címén befolyt 2365 korona; 166 koronával kevesebb, mint a múlt hónapban. Junius 22-én általános pénztárvizsgálat tartatott s minden rendben találtatott. Egy kocsis és ló eltartása 72 koronába került.

— **(Körorvos választás.)** Rácpet-rén ma délelőtt *Waniss* Sándor járási főbíró elnöklelte alatt körorvos választás volt. Pályáztak *Muraközy* László dr. *Szendrödy* Károly dr. *Aisenpreis* N. dr. és *Kein* Gyula dr.

— **(Árvák vagyona.)** A városi gyámpénztárban a múlt hónapban 1.885,993 korona árva-vagyon kezeltetett; kiadás volt 427,274 korona. Összesen az árvák és gyámmoltak száma 2808 volt, kik között 1226 volt vagyontalan és 22 lett nagykorúsítva.

— **(Öngyilkosság?)** Személy község határában a napokban arra járó mezei munkások a falu végén egy ismeretlen, vándorlegénynek látszó embert találtak, kinek bal melléből a vér folyt, mellette pedig egy hosszú konyhakés hevert, mely szintén véres volt. Nyomban beszállították a súlyosan sérült embert a községbe, orvost hívtak, kinek véleménye szerint a sérülés súlyos, de nem halálos. Hogy a legény — ki eddig önkivületi állapota miatt még kihallgatható nem volt — öngyilkosságot akart követni, vagy pedig valamely veszekedés, vagy boszú áldozata, azt a megindítandó vizsgálat fogja kideríteni.

— **(A készüi közut.)** A készüi törvényhatósági közut eddig őseredeti állapotban volt. De a katonaság, sokat használván az utnak a sátoztábor és a katonai lövőtér közötti részét, felajánlotta a városnak, hogy a földmunkát katonai erővel teljesíteti, ha a város az utat kiépíteti. Maga az ut kiépítése 7000 koronánál többbe kerül s mert vagy 6000 köbmétert tesz ki a földmunka, kétséges, hogy a katonaság annyit elvégez-e? A város mai közigazgatási bizottsági ülése az ut kiépítését jóváhagyta; azonban a nyilvános árlejtésen a földhordás munkálataira is egységárakat kérnek a vállalkozóktól arra az esetre, ha a földhordást is a városnak kellene teljesíteni.

— **(A polgári fiiskola.)** *Salamon* József kir. tanácsos, tanfelügyelő, a város közigazgatási bizottságának mai ülésén előterjesztette a pécsi magán polgári fiiskola igazgatójának, *Kondor* Bélának jelentését, melyben az ez intézetnél kifogásolt állapotokra nézve oda nyilatkozik, hogy a mit javíthat, mindent megjavított, azonban anyagi akadályok folytán többet nem tehet s kész az iskolát minden pillanatban átengedni a városnak vagy az államnak. Miután az intézet nem biztosíthat rendes tanárokat, sem megfelelő szertárat nem szervezhet, a tanfelügyelő javaslata, hogy irjon fel a bizottság a közoktatási miniszterhez, hogy az iskola államosíttassék vagy — megszüntetessék, *Majorossy* Imre polgármester szerint az iskolára nagy szükség van; tehát kívánatos államosítása vagy az államtól való segélyezése s megszüntetése esetére csak fokkonként — egy évben egy osztályt — lehet megszüntetni a tanügy kára nélkül. A bizottság a miniszterhez felír az iskola államosításáért vagy segélyezéseért, hangsúlyozva szükségességét s ha a miniszter mégis megszüntetné, a megszüntetés fokkonkénti elrendelését kéri.

— **(Élet és halál.)** Pécs város közegészsége, egybevetve az előző hóval, hanyatlást mutatott. A halálozások a születéseket felülmúlták s a rossz idő miatt a hevenyfertőző kórok szaporodtak; bár csak a vörheny jelentkezett a fertőző betegségek közül. A kórházak betegforgalma hatvanhatal apadt; mert míg május hónapban 739, addig juniusban 673 volt a betegek száma. A városi közkórházra ebből 550, az irgalmasokéra 81 és a bányatelepi kórházra 32 beteg jutott. Élve született 96 egyén; 51 fiu, 45 nő. Meghalt 109 egyén; 54 fiu, 55 nő. Halva született 8 fiu és 3 nő. Házasság 29 kötöttet. Legmagasabb életkort egy 89 éves földmives ért el. Közköltségen otthon 143 beteg kezeltetett. A piacvizsgálatokon 8 esetben romlott hús, 3 esetben gomba lett elkobozva. Tizenhat korcsma és két hentesüzlet találtatott tisztátalannak. Három ebmarás történt; de egyik esetben se volt az eb veszett. Hét gyár, két szikvizgyár és két sertéshizláló lett megvizsgálva és öt egészségtelen lakás ürített ki.

— **(Eljegyzés.)** *Késmárky* Béla, honvédhuszárhadnagy eljegyezte *Eckensberger* Ilikét, *Eckensberger* György, honvéd-huszárezredes és neje, szül. *Percel* Ágota leányát.

— **(A Tanács nem kap fegyelmit.)** Felemlítettük annak idején lapunkban, hogy bizonyos érdekelt felek a városi Tanács ellen fegyelmi panaszt tettek, mert a Tanács az érdekelt biztosítására lekötött fizetést az

adósoknak visszavonó kérelmére kiadta. A belügyminiszterhez is felkerült a panasz felelőbizetés folytán s az most értesítette a közigazgatási bizottságot, hogy a felelőbizetést elutasította. Tehát a tanács nem kap fegyelmit; mert egyszerűen szivességet tett akkor is, mikor a fizetés lekötésével a hitelezőket biztosította, akkor is, mikor az adósok visszavonására a fizetést nekik kiadta. Hogy a hitelezők hoppon maradtak, az más kérdés. Azért pereljenek, ha jónak látják, a sommás bíróságnál!

— **(Hivataliszolga kerestetik.)**

A lengyeltóti járásbírósnál egy hivataliszolgai állás rendszeresített. Pályázati kérvények az állás elnyeréseért hat hét alatt adandók be a kaposvári törvényszék elnökének.

— **(Slendrianizmus.)** A város közigazgatási bizottságának mai ülésén, mikor Círer Elek dr. tiszti főorvos havi jelentésében nyilvános házak lakónőinek orvosi felügyeletéről jelentést tett, elhagyta, hogy a külön lakó nyilvános nőkről is jelentést tett volna. S ha báró Fejérváry Imre dr. főispán az ő mindenre kiterjedő gondosságával és felügyeletével erre vonatkozólag kérdést nem intéz a tiszti főorvoshoz, bizony senki sem avatkozott volna bele a dologba. Hja, mert kényes az ügy; nem igen szeret vele senki sem foglalkozni. S a tiszti főorvos a főispán kérdésére azt válaszolta, hogy a magánosan lakó nyilvános nők vizsgálatáról nem kapott jelentéseket s az ő tudtával csak négy ilyen hatósági engedélyt bíró nő van. Persze ez lehetetlen s a főispán

is kifejezte ebbeli véleményét s felhívta a polgármestert, tegyen az ügyről előterjesztést. Majorossy Imre polgármester annak idején — úgy jó félével ezelőtt — leginkább kardoskodott a hatósági felügyelet alatt álló engedélyes nyilvános nők érdekében, hogy ez intézmény a közegészség és közérdekek érdekében szükséges Pécsett s ma még sem tudott felvilágosítást adni, hogy megszűnt-e az intézmény, vagy ha van, hány ily felügyelet alatti nő van Pécsett? És azt mondta, hogy ez a rendőrség dolga s a rendőrfőkapitány tudna róla felvilágosítást adni. A közigazgatási bizottság utasította a polgármestert, hogy a jövő ülésre tegyen az ügyről jelentést s ő igézte, hogy majd utána néz a dolognak. Hát csak nézzen is utána; mert *tűrhetetlen már ez a slendrianizmus*, a mit ebben a kényes ügyben a hatóság részéről tapasztalunk. Nekünk nem az a hivatásunk, de azért mi most is *nagyon sok visszaélésre, meg nem engedett dologra* tudnánk rámutatni, a mi e téren előfordul. Hiszen az utcák este hemzsegek a nyilvános utcai lányoktól; büntetések vannak a város minden részén; ugynevezett »Rücskös Katák« és egyéb némberek szállítják a friss és nem friss anyagot s *minderről a rendőrségnek és a polgármesternek nincs tudomása*. Kíváncsiak vagyunk, mikép »néz utána« a polgármester a dolognak; s *akkor majd mi is kirukkolunk az általunk tartogatott bünlisztával!*

— **(Felgyújtott présház.)** Welowszky József, rác-kozári lakos, szőlőjében a napokban ismeretlen okból kigyulladt a prés-

ház teteje, melyet azonban sikerült még idejében a szőlőben dolgozó munkásoknak megmenteni. A tűz keletkezési oka iránt indított nyomozás során aztán sikerült megállapítani, hogy a tüzet gyújtogatás okozta és a gyújtogatót Holics József, gazdasági cseléd személyében elfogni, ki — mint mondja — boszúból gyújtotta fel a gazdája présházát, mert az őt szolgálatából elbocsájtotta. A gyújtogatót átadták a bíróságnak.

— **(Felelőbizetések a házbérkrajcárak ellen.)** A közigazgatási bizottság ma is két felelőbizetést tárgyalt, melyeket a házbérkrajcár-adóba belenyugodni nem akaró állami tisztviselők adtak be. A bizottság a törvények citálásával, miniszteri rendeletekre, a gyakorlatra és arra hivatkozva, hogy a házbérkrajcár-adó »városi szolgáltatás«, a felelőbizetéseket elutasította.

— **(Elfogott betörők.)** Körülbelül két héttel ezelőtt az ócsárdi kocsmába eddig ismeretlen volt betörők behatoltak s többféle evőeszközt, valamint ruhaneműt elloptak. A káros feljelentése folytán megindították a nyomozást, melynek eredményeként sikerült a tetteseket Hochmann József és Rein István csavargók személyében elfogni. A tettesek beismerték a lopást s így most várják a betörésért reájuk szabandó büntetést.

— **(Eltűnt gimnázista.)** A hódmezővásárhelyi ev. ref. gimnáziumnak egyik volt tanulója: Csonka Ferenc már négy nappal ezelőtt eltűnt a szülei háztól s azóta nem tért oda vissza s valószínű, hogy a diákok

a meglepetéstől — Istennek hála. Visszajöttél hozzánk a halottak közül!

Aztán az örömtől reszketve nyakába akart ugrani.

— Csöndesen — mondta John — magammal hoztam a halált.

És a halvány Jess-re mutatott.

*

A nap folyamán a búrok mind elmentek és őt egyedül hagyták. Miután Müller Frank meg volt halva, senkinek se volt kedve ahhoz, hogy a halálos ítéletet öreg szomszédjukon végrehajtsák: aztán az ítélet alá se volt írva. Megelégedtek azzal, hogy formából nyomozni kezdték a vezérük gyilkosát, azután eltemették a nagy, vörös gummitól körülvett sirba. Mintsem, hogy új sir ásásával bajlódjanak, betemették abba, a melyet ő Croft Silasnak szánt.

Hogy ki ölte meg Müller Frankot, az örökre titok maradt. A benszülöttek megismerték, hogy a kés a Jantjé hontentottáé volt, sokan pedig látták, a mikor a hontentotta megszökött. Nem is került elő s ezért sokan őt gyanúsították a gyilkossággal. Mások pedig úgy sejtették, hogy Müller Frankot a saját szolgája: Henrik, a fél szemű kaffer ölte meg, a ki szintén nyomtalanul eltűnt. Miután azonban más nyom nem volt, a gyilkosság tettese titokban is fog maradni.

Különben senki se törődött nagyon vele; maga Müller Frank nem volt nagyon kedvelt személyiség s ha valaki erőszakosan hal meg, viharos időkben, viharos nép között, egyáltalán nem kelt nagy föltűnést.

*

szökjék és magát elrejtse valahova, a hol senki se látja, senki se hall róla többé.

Hirtelen a hegy csucsán volt, a Leuwren Kloof-nál, a melyről lassan szállott le, a mig egészen megismerte a helyet. Itt tudott egy helyet, a hol lefeküdhett és ott maradhatott, a mig meg nem hal.

Senki se járt erre, csak az ide-oda vándorló kafferek egy-egy csapata.

Szikláról-sziklára ugrott, vadul, izgatottan; egész megjelenése a halálra készülő fonséges képét mutatta.

Kétszer a vízbe lépett, de nem ügyelt rá és úgy látszik, észre vette. Azután lenn volt, majd egy kuszó foltnak látszott a hold széles fényében, majd egészen eltűnt a sötétségben.

Végre a kis odu nyílása előtt volt. Minden ereje elhagyta. Nem tudott az oduba menni.

— Istenem, bocsáss meg! Isten, bocsáss meg! — sóhajtott, mikor a sziklára hanyatlott. — Bessie, vétkeztem ellened, de megbűnhődtem, megszenvedtem érte. Érted Bessie, édesem, érted tettem, nem magamért. Inkább meghaltam volna, semhogy én miattam tegyem. Most férjhez mégy Johnhoz és soha se fogod megtudni, hogy mit tettem érte. Ah, csak még egyszer láthatnám arcát, mielőtt meghalok.

A holdfény lassan hatolt át a sziklatömbök sötétjén, azután egy kevés világosság a barlangba jutott: a hold sugara John szunnyadó arcára esett — pár lépésre volt csak tőle.

Imáját meghallgatták: a kit szeretett, mellette volt.

vakációs robinsoni hajlamainak engedve, elkészült valahová. Az aggódó szülők kérelme folytán most körözik a fiút s a pécsi hatóság-
nak is küldtek körlevelet, mert a családnak Baranyában vannak rokonai s nem lehetetlen, hogy a gimnázista erre mifelénk vette útját.

— **(Elromlott kut.)** Az Árpád-utcán elromlott tegnap ugynevezett Petrezselem-kut. Mivel ennek a kutnak a vize a legjobb azon a tájon, úgy, hogy távolról is sokan vizik róla a vizet, s mert a közelben más kut nincs, ajánljuk a főmérnöki hivatal figyelmébe, hogy vegye tudomásul — ha még nem tudná — a kut elromlását és intézkedjék helyreállítására.

— **(A megtréfált város és még valami.)** A mi minden tekintetben mintaszerűen berendezett városunknak egyik legszámbavehetőbb köztisztasági tényezői azok a szemetes ládák, melyek minden frekvenciátal-
tabb utcában láthatók s melyekbe egész napon át összegyűjtik az utca szemetjét, míg másnap reggel dübörögve előáll a pléh-szemetes kocsi, mely tovább viszi a szemétláda tartalmát. Hogy ezek a szemét ládák, illetve azok tartalma, ha nem is most, de a volt és még várható nagy nyári hőségben, egészségtelen büzt terjesztenek, ezzel ez alkalommal nem foglalkozunk, csupán azt akarjuk elmondani, hogy az elmúlt éjjel valaki a ferenciek utcájának ilyen szemétyűjtő ládáját kiürítette az utca
kellős közepébe. Ez az a rész, mely a „megtréfált város” címet viseli. Az a „még valami” pedig az, hogy az éjszakai tréfálkozó az üres

ládát felcipelte a járdára s odatámasztotta a ferenciek utcája nyolcadik számú háza elé, honnan egy arra vetődött rendőr, az éjjeli ál-
mából felzavart házmester segítségével vissza tolt a ládát a régi helyére, a szemét azonban reggelig ott diszelgett az utca közepén. A rendőrség — mely tudvalevőleg haragszik az ilyen dolgok miatt — most keresi a tréfálkozót.

— **(Némely változatosság.)** Csak nem rég volt szerencsénk a tisztelt rendőrsé-
get, mint közegészségügyi hatóságot értesíteni, arról a szenzációs kutyacsalád tragédiáról, mely a Klimó-utcán történt s melynek áldozatai teljes huszonnégy óráig bűzhödtek a viz-
folyásban. Ne hogy unalmassággal vádoljon bennünket a rendőrség, a változatosság ked-
véért van szerencsénk értesíteni, hogy ma reggel óta a Szcitovszky-tér vízfolyásában egy
döglött macska hever, melynek tetemét alkalmasint az eső hozta le valamelyik magasabb
fekvésű utcából. Ha ugyan nem vitte el valaki, akkor tán még most is ott hever a macska
a vízfolyásban.

— **(Elő nem készített ügyek.)** A közigazgatási bizottság ülése olyan a refe-
rensekre nézve, mint egy-egy lecke óra az iskolákban. Ők ismertetik az ügyeket alfától
omegáig; ők adnak felvilágosítást és érvelnek javaslataik mellett. Baj tehát, ha valamely
ügyet előkészítetlenül visznek be az ülésbe. Ilyen eset a városi közigazgatási bizottság
mai ülésén vagy kettő-három is előfordult s a legnevezetesebb volt a kórházi bizottság

javaslata, hogy a kórház mosónőjének és
kenyérsütőjének fizetését havi hét forintról
nyolc forintra emeljék fel s a javaslat nem
nevezte meg a forrást, a miből ez a fizetés.
emelés fedeztessék. Az egész ügyet áttették
tehát a számvevőséghez, hogy az jelöljön ki —
ha tud — fedezetet.

— **(Elveszett.)** Tegnap este a Buda-
pestre induló, tizenegy órai vonatonál, a pécsi
pályaudvaron egy arany karkötő a rajta levő
szívvel együtt elveszett. A becsületes megtaláló
kéretik, hogy a karkötőt adja át a rendőr-
ségnek.

— **(Utonálló.)** Herend község hatá-
rában a napokban Régi Imre odavaló lakos
kocsiját megtámadta két utonálló, kik dacára
annak, hogy a lovak szerszámjába bekapasz-
kodtak, nem tudták a kocsit megállítani. Régi
Imre látva a támadást, ostornyéllal végigütött
az egyik utonállón, mire az eleresztette a kan-
tárt s a hirtelen nekiindult lovak a másik
támadót félrelökték az utból, úgy, hogy az is
kénytelen volt megfutamodni. A gazda felje-
lentése folytán most keresik a két jómadarat.

— **(Beütötte a fejét.)** Ma délelőtt
kint a Hétfejedelem sarkán Meizes János
fűszeres inas úgy elvágta magát az aszfalton,
hogy betörte fejét. Meizes János valami pak-
kot vitt s a gyalog-járó szélén ment. A sar-
kon vissza fordult, hogy valamit megnézzen
s e közben valaki véletlenül meglökte, úgy,
hogy a fiu egyensúlyát veszve hanyatt esett
s véres fejjel kelt fel, a csomag meg messze
keresztül esett rajta. Felkelvén bekötötte zseb-

Meglepetten tépelődve emelkedett fel fekhelyéről és
szemügyre vette.

Csak kísértet volt? Meghalt? Kézem kuszva hozzá
közeledett és figyelt, hogy lélezkzik-e. Igen, lélekezett. Lassu,
mély lélekzettel, mint a mély álomba merült ember.

Tehát él. Ébresztsze föl? Miért? Megmondja neki,
hogy gyilkos és az ő szemei előtt haljon meg? — Nem,
nem kelti föl.

Csak az utlevelet, melynek hátára a John-nak szóló
levelet írta, vette elő és annak érzéketlen ujjai közé rej-
tette. Ez beszéljen helyette. Azután föléje hajolt és meg-
nézte alvó arcát: a megtestesülését a végtelen gyöngéd-
ségnek és szerelemnek, a mely mélyebb volt, mint a sir.
És a mint úgy ült és nézte, lábai hidegek és merevek s
utoljára egész érzéketlenek lettek. Egész a szívéig meg
volt már halva. Így a legjobb — így!

A holdfej lassankint kilopózott a barlangból és
John arca egyre sötétebb lett zavaros szemei előtt.

Reahajolt. Megcsókolta, — egyszer — kétszer —
háromszor.

És itt volt a vég. Szeme előtt vörös fényben uszott
valami s a fülében mintha ezer tenger hullámozott volna.
A feje lassan kedvesének keblére hanyatlott és így mély
álomba merülve meghalt.

Ez volt a vége a szerelmének — ez volt az ő
menyasszonyi ágya.

Közelt a hajnal és John még egyre mély, csön-
des álomba hevert, a mialatt imádottjának halotthalvány
feje a keblén feküdt.

A napfény beragyogott a barlangba; a sugarak a
sápadt arcon törtek meg. Egy öreg pávián könyökölt a
szikla sarkán; nem volt meglepetve, csak a boszankodás
látszott meg rajta, az idegenek betolakodása miatt.

Igen, a természet csak úgy ébredt, mint máskor,
nem törődött azzal, hogy Jess meghalt; hozzá van szokva
az ilyen eseményekhez.

És végre fölébredt John.

Kinyújtózkodott. Körültekintett. És csak akkor vette
észre a keblén nyugvó terhet.

Odapillantott; először érthetetlen volt a dolog előtte.
Aztán egyre világosabb.

Vannak dolgok, a melyekbe jobb mélyen be nem
hatolni. Ezek közé tartozik egy erős férfi fájdalma.

Szerencse volt, hogy a határtalan kétségbeesés első
órájában esztét nem veszítette el. Tulélte a nagy fájdal-
mat — a mint mások is tulélik s ha később boldogok
és elégedettek lesznek is — de a fájdalom egész életére
nyomot hagyott lelkében.

Két órával később egy lesóványodott, szomorú alak
jött a hegy felől Moifontein felé; valamit vitt a kezében.
Az egész környék izgatottságban volt; hevesen beszélgető
búrok csoportja állott itt-ott.

Végre John rekedten ezt kérdezte tőlük:

— Hol az öreg?

Az egyikük a kis szoba ajtajára mutatott.

— Nyissátok ki! — kiáltott John oly határozottan,
hogy azok ellenmondás nélkül fogadtak szót.

— John, John! — kiáltotta Silas Croft fölgorva

kendőjével fejét s vitte tovább a rábizott csomagot, közben-közben pedig megtapogatta folytonosági hiányban szenvedő fejét.

— **(Beleesett a meggybe.)** Kitél is telhetné ki, mint suszterinastól? Ma reggel egy suszterinasnak meggyre fáj a foga, valószínűleg még nem reggelizett s éhes volt, ezért aztán nagy hőstetre határozta el magát. Egy piaci kofa kosarából akart gyors mozdulattal egy marék meggyet eltüntetni, hanem a kofa is ügyes volt s elkapta a tolvaj kezét, a ki midőn ki akarta magát szabadítani, a nagy huza-vonásban beleesett a meggyes kosárba s így teljesen a kofa hatalmába került, a ki boszuját méltó módon ki is töltötte a pörüljárt suszterinason.

Tanügy.

Mohácsi polgári iskolái.

— A mohácsi magy. kir. állami polgári fiú- és női kézimunka-tanfolyammal kiegészített polgári leányiskola értesítője az 1899/1900. iskolai évről. Szerkesztette Brand Ede, igazgató. V. évfolyam —

Ötéves most Mohács nagyközség polgári fiú és leányiskolája. Még 1884-ben indítottak mozgalmat Mohácson az iskola felállítására iránt s 1890-ben telket is jelöltek ki építési helyéül. 1893-ban létesült egy magán polgári iskola; de a mohácsiak ezt nem segélyezték, hanem az állami iskola céljára ismét felajánlották a telket s 50 ezer forint hozzájárulást, 1894-ben az állami iskola létesült is s két évig a püspöki kastélyban volt elhelyezve s az épületet csak 1897. szeptember 8-án nyitották meg. Az intézetet 1897. október 3-án avatták fel s zászlójának zászlóanyai tisztét báró Fejérváry Imréné viselte s 250 koronás alapítványt is tett ösztöndíjjal.

Az intézet felett a felügyeletet a tanfelügyelő s a Német Lipót elnökölte alatt gondnokság gyakorolja, a közoktatásügyi miniszter megbízása folytán.

Az igazgatón kívül van a polgári leányiskolában 6 rendes tanítónő és a fiúiskolában 6 rendes tanító. Van egy énektanító és öt hitoktató is. Az intézetnél különben megnyitása óta még 4 tanítónő és 9 tanító működött, kik különböző helyekre helyeztetek az időközben. Az intézet 1895-ben 3—3 fiú és leányosztályival szerveztetett s a most lefolyt tanévben 6 fiúosztályból és 4 leányosztályból s a kézimunka tanfolyamból állt s így szervezése végleg befejezést nyert.

A leányiskolába a lefolyt tanévben az I. osztályba 29, a II-ba 22, a III-ba 17 és a IV. osztályba 13 növendék, 2 magántanuló s a kézimunka-tanfolyamra 8 tanuló, összesen 91 iratkozott be. Az öt év alatt 440 volt a növendékek száma. A fiúiskolába a lefolyt tanévben az I. osztályban 52, a II-ba 28, a III-ba 28, a IV-be 28, az V-be 17 és a VI-ba 7 iratkozott be; magántanuló 42 volt; összesen 202 növendék volt tehát. Az öt év alatt 671 növendéke volt a fiúiskolának. Az intézetnek öt év alatt tehát összesen 1111 növendéke volt; kik közül vidéki volt a leányiskolában 70, a fiúiskolában 179, a többi mohácsi. A leányiskolában „Erzsébet-kör“ néven önképzőkör nyílt meg a folyó évben; a fiúiskolában az önképzőkör tavaly nyílt meg. A segélyegylet öt év óta működik s a főispánné alapítványán kívül a „Mohácsi Takarékpénztár“ és a „Mohácsi Általános Takarékpénztár“ tettek alapítványokat. Összesen 5311 kor. 16 fillér osztott ki ösztöndíjakban, segélyezésekben és ruhaneműekben s az intézet szertára és könyvtára felszerelésére. Sikeresen végezték a IV-ik osztályt öt év alatt 74-en; a VI-ik osztályt a folyó évben öten.

Az elvégzett tananyag ismertetése után a növendékek érdemsorozata következik s az értesítő a jövő tanévre szóló tudnivalókkal záródik be.

Séta a világ körül.

Pécs, július hó 12.

— **Betörés állami felügyelet mellett.** Sajtáságos eset történt a napokban az amerikai Kentucky állam kincstárában. Az ujonan kinevezett kincstárnok ugyanis fel akarta nyitni azt a pincét, melyben a készpénz és állampapírok voltak elhelyezve. Hiába erőlködött, és hiába próbálták meg a város legügyesebb lakatosai az ajtót kinyitni, egyik sem ismerte a régi zárat. Már ki akarták bontani az ajtót, mikor valaki elküldött a fegyház igazgatójához egy gyakorlott betörőért, hogy próbálja az meg kinyitani az ajtót. A betörő csakugyan meg is érkezett és szuronyos fegyverrel hozza látott a munkához. A kincstárnok komplikált ajtaját egy fél óra alatt kinyitotta s azután ismét a fegyházba vezették, a hová azért került, mert előbbi betöréseivel nem volt állami felügyelő bizottság.

— **Hetvennyolc ember villamtól agyonajtott.** A varsói kormányzóság-nak Petrikán és Radom községeiben óriási orkán dühöngött borzasztó jegveréssel és villám-lással. A szörnyű jégeső az egész gabonatermést megsemmesítette. A lakóházak nagy részét a villám lángba borította. Az eddigi értesülések szerint az egymást érő villám csapások hetvennyolc embert sujtottak agyon.

— **India nyomorusága.** A civilizáció és kultúra nyomában nagy inség fakadt Indiában. Az angolok hódítása óta egyik csapás a másikat éri a hinduk országában. A bombayi kormányzó most azt táviratozza, hogy június utolsó hetében az éhínség sujtotta vidéken 10320 kolera-eset fordult elő, a melyek közül 6502 halálal végződött. Az inségmunkáknál foglalkoztatott munkások száma a tartós szárazság következtében gyorsan növekedett. Az alkirálynak egy távirata azt mondja, hogy az inség minden várakozást meghaladó aranyokat öltött és hogy Rádsputánában és Közép Indiában nagyon szomorúak a kilátások.

— **Jönnek a cápák.** Quarnero öblében most pár hétig veszedelmes vállalkozás lesz a szabadban való fürdés. Bebizonyított és sokszor konstatált tény ugyanis, hogy a nagyobb csoportba utazó hajókat az indiai oceánról és a földközi tengerről egész sereg cápa kíséri, melyek a hajókról a vízbe kerülő hulladékokra vadásznak. Ezuttal pedig harmickilenc hatalmas angol gőzös szelte a hullámokat Malta szigetétől kiindulva egész Triesztig s szombaton befordul a fiumei öblébe is. Tapasztalt tengerész kapitányok véleménye szerint a bizonyosnál is bizonyosabb, hogy néhány cápa beköszönt a magyar vizekre s a partok mentén fog uszkálni még a hajóraj eltávozta után is. A hatóság e miatt a lakosságot óva inti a nyílt tengerben való fürdéstől.

— **Szerelemfétésből agyonlőtt egyetemi tanár.** Pétervárnak szenzációs botránya, véres pletykája van. Az eset létkenyességi drama, melynek szereplői fölöttébb előkelő személyek ahhoz, hogy az eset minél nagyobb feltűnést keltsen. A mint onnét táviratozzák, Heckert városi kapitány agyonlőtte Dohnberg Hermann egyetemi tanárt, felesége csábítóját. Az esetet Pétervár összes köreiből nagy izgalommal tárgyalják.

— **Modern csipkék.** A XVIII-ik században valamely hölgy előkelőségét és gazdag voltát itelték meg arról, hogy mennyi és milyen minőségű csipke van a ruháján és ma, noha az ékszerek ebben a tekintetben olyan szerepet játszanak, mint még talán soha, ismét a csipke az, a mely a női toilette tartozékai között a legelőkelőbb szerepet játsza. A géppel való csipkekészítés ugyan egy időre leszorította a csipkét magas rangjáról, de a mióta visszatértek a kézi munkához, ismét

versenytárs nélkül áll. A divatja és a becsülete szinte ugyanakkora, mint a renaissance idejében volt, a mikor egy Leonardo da Vinci is rajzolt mintákat a csipkekészítők számára. A legkedveltebb csipke ma ketségtelenül a point lace, a melyből selyem aljak fölé egész ruhákat lehet csinálni. Nagyon divatos a tarka csipke is, melynek becsére jellemző, hogy Paris városa nem tudott alkalmasabb ajándékot találni a cárné számára, mint hogy egy ilyen csipkéből való kendőt nyújtott át neki, mikor néhány év előtt Parisba ment. A legdrágább csipkeruha, melyről a szabók újabb korbéli adatai szólnak, a mostani világkiállításra készült és egy grófné vásárolta meg. Az ára 45 000 frank volt, a mi elég szép összeg, de nem találhatjuk tulságos soknak, ha tekintetbe vesszük, hogy az ehhez a ruhához felhasznált csipke előállításán egy munkanő 24 évig dolgozott.

— **Tűz New-Yorkban.** Newyorkban egy hét alatt kétszer volt nagy tűzvész, melyek mindegyike sok emberáldozatot követelt. Az első volt mint irtuk is a hobokeni borzalmas katasztrófa, melynek közel ötszáz ember esett áldozatul. A másik szintén nagy tűzvész volt, leégett a Standard Oil Company nevű petroleumtrustnek egy óriási raktára New Jerseyben s a kár legalább öt millió dollár. Hogy hány ember pusztult el ismét, még nem lehetett megállapítani. A tüzet villám gyújtotta, a mely az egyik legnagyobb petroleumtárhoz csapott bele. A tűz óriási gyorsasággal terjedt minden irányban, mert nagy vihar volt. A Bay View-szálló is meggyújtott s a lakók csak alig tudtak megmenteni. A tűz az egyik petroleumtárról a másikig terjedt s folyton borzasztó robbanások hallatszottak, a melyek ezer ágyu zajával vetekedtek. A tűz körülbelül egy hétig égett s az égés ideje alatt eltávolították az összes közellevő hajókat. Több munkás elégett, s egy mernök is áldozatul esett a tűznek.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetel

1900. július 12. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = mm. 756.2 (emelk.)

Hőmérsék = 14.2 °C.

• maximuma: 14.7 °C.

• minimuma: 10.7 °C.

Párányomás: 10.6 mm.

Relatív nedvesség: 88.

Felhőzet: 10 Str. Cum N. E. felső réteg N. W. alsó réteg.

Szelelrány s erő: N. W. 4.

Csapadék 24 órai: 19.7 mm.

Esős, borús, szeles, hűvös idő várható.

Dr. Czirer.

Törvénykezés.

§ A drága tanu. Ma történt a járásbiróságnál. A járásbíró kihallgatás után megkérdezte a beidézett tanutól, hogy mennyi napidíjat számít föl?

— Száz forintot — hangzott a válasz egy kis gondolkodás után.

— Nem lesz sok? — kérde a bíró.

— Nem, mert van olyan nap, hogy üzletemben megkeresek ennyit, ha magam ott vagyok.

— Na jó, szólta a bíró. E szerint fogom megállapítani a napidíjat. Tessék azonban aláírni a jegyzőkönyvet, a melybe bevesszük, hogy ön száz forintot keres naponként. Az iratokat majd átteszem azután a pénzügyigazgatóságához, hátha az adója téves alapon van megállapítva.

— Az adóm? Az jól van megállapítva

kérem, szólt erre a tanu meghökkenve, ne tessék áttenni az iratokat, inkább nem számítsák föl semmi díjat.

Közgazdaság.

□ **Gazdasági tudósítás.** Simontornyan és vidékén hűvös, szeles időjárásban az aratási munkálatok folyamatban vannak; a hozamok közepeseknek mondhatók, a mennyiben egy kat. hold földekről várnak buzából 7—8, rozs-ból 5—6, árpából 6—7 és zabból 8 mmázsát. A kapásnövények közül a burgonya és tengeri nagyon szépen áll, valamivel gyengébben a répafélék. Gyümölcsfélékből szintén jó hozam ígérkezik. A mesterséges takarmány jó, kedvező időben takaríthatók be, így minőségben nagyon jó hozamot adott. A munkás-viszonyok az egész vidéken jók, idegen munkae-rőre nincs szükség.

TÁVIRATOK.

— **Khinai diplomata-furfang.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A washingtoni khinai követ átadta Hay külügyminiszternek a khinai államtanács közleményét, amely elmondja, hogy a Pekingben volt idegen csapatok követéseik védelme helyett az utcákon cirkáltak és *eltévedt golyóik gyakran találtak egy-egy khinait*, sőt egy palotába is behatolni akartak: ez provokálta a lázadást. *A gonosz emberek kezdték a keresztényeket ölni*, mire a kormány tanácsolta a követeknek, hogy vonuljanak Tiencsinbe. *Ketteler* e közben írásban bejelentette, hogy elmegy a Cungli-jamenbe. *Az államtanács nem vállalt felelősséget a veszélyért*, melynek ez által kiteszi magát s Ketteler mégis eljött. *Khina nem akar háborút, védi az idegeneket és a lázadókkal szigoruan fog elbánni.*

— **Tiencsin ostroma.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Daily Express jelenti, hogy ma a khinai tábornok *bat órai harc után bevette ismét a tiencsini arzenált*. Az európaiak nagy veszteséget szenvedtek.

— **A gyilkos boxerek.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirat.) Shanghaiból jelentik, hogy *Szunhuanai* pekingi egyetemi tanárt, családjával, háznépével, 60 emberrel együtt megölték a boxerek.

— **Ellopott Wertheim szekrény.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A kőbányai Harmat-utcában levő Delmedico-házból az éjjel kiloptak egy óriási súlyos Wertheim-szekrényt s a szomszéd téglagyári telken pörölyökkel összezúzták az oldalát, aztán kiszedték belőle mindent: több ezer forint készpénzt és értékpapírt.

KIR. TÁBLAI ÉRTESÍTŐ.

1900. évi július hó 9-én s a köv. napokon elintézték ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, va. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

Szüneti tanács.

Előadó: *Tóth Béla.*

- V. 1690. Bocsanovics Pál s t. — Sziebert Nándor zjog. tör. — hh.
- 1765. Bosnyák Prokó — özv. Koleszarics Imréné s t. okir. kis. — mv.
- III. 1775. Pécsi ügyvédi kamara — Raics Lázár ügyv. végreh. — ms.
- 1796. Horváth József — Éltető Gyula végreh. — mv.
- 1797. Szikszay Kálmán — Csajági István végreh. — vu.
- 1824. Verb József — Nagy Bernát József végreh. — rend.
- 1825. Verb József — Huber János végreh. — rend.
- 1833. Grosz Ferenc — Mozolán Antal végreh. — rend.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 1650. Bán József — Bolf Anna s t. ing. tjog. — rend.
- 1788. Bernhardt Márton — Bernhardt Mártonné ing. tjog. — hh.
- 1791. Somogyvárc Jakab — Szekrényessy Ferenc ing. tjog. — hh.
- III. 1639. Özv. Szobonics Nándorné — Matolcsi József közokir. kiad. — ms.
- 1674. Balogh Imre — Balogh Mihály s t. végr. — rms.
- 1719. Hirschfeld S. s t. — Lusztig Miksa végr. — fo.
- 1816. Csáktornyai takptár — Horváth Antal végr. — mv.
- 1817. Szivér István — Kremmer János végr. — hh.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 1939. Vlaszák Ferenc becs. sért. — vu.
- 1940. Karosecz János s t. k. t. sért. — vu.
- 1941. Bébök Ferenc k. t. sért. — vu.
- 1943. Rézei Pál s t. k. t. sért. — hh.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 1864. Marosek Miklós család. — hh.
- 1989. Bajer Márton s t. hat. ell. erősz. — h. i. kit.
- 1992. Horváth Bálint suly. t. sért. — h. i. kit.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1900. évi július hó 16. s köv. napjaira

Szüneti tanács.

Polgári ügyek.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 1731. Kann Ignác közadós csődügye.
- III. 1726. Belatin Braun A. — Grün József végr.
- 1738. Özv. Zsebök Józsefné — Sente Gyuláné végr.
- 1745. Kassanin István — Danujlovits Lázó végr.
- 1750. Kohn Miksa — Radó Pál végr.
- 1793. Schulc Istvánné s t. — özv. Schulc Konrádné önk. ár.
- 1795. Kadarkut község hitelszövetkezete — István Sándor s n. végr.
- 1814. Buzás József — Pap Ferenc végr.
- 1815. „ „ „ „
- 1820. Kugler Sándor — Pinter Ferdinánd végr.
- 1853. Hirschl Ede — Csáktornya község végr.
- 1872. Sohár Kálmán — Vizmathy Gizella végr.

Előadó: *Tóth Béla.*

- V. 1768. Weiser Ármán — Kann Ármán és fia 807 frt.
- 1870. Silberstein Mari — Klinger Samu házass. felb.
- III. 1693. Siklósi takptár — Czillinger József s t. végr.
- 1694. Demichelli A. és t. — Czillinger József s t. végr.
- 1703. Köröztös József — Czillinger József s t. végr.
- 1857. Schakovic Salamon — Benyovszky Lajos végr.
- 1887. Gerencsér György — Pap Antal s t. öröks.

Büntető ügyek.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 1946. Simon Gyula s t. család bukás.
- 2005. Kovács Antal becs. sért.
- 2042. Ecker József becs. sért.
- 2021. Nieder Erzsébet lopás.
- 2048. Pollák Mór lopás.
- III. 2050. Davidovics József közcs. ell. kih.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 2022. Harmat István s t. család.
- III. 1938. Rosenbaum Simon s t. jogt. elsaját.
- 2019. Tamás István s t. suly. t. sért.
- 2049. Balog (Huszár) József s t. sért.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Nyomatott Taizs Józsefnél Pécsen, 1900.

Hirdetések.

Kossuth-utca 8. sz. alatt

egy két ajtós bolt

azonnal kiadó.

Rövidáru-üzlet szépen jövedelmezne.

10342. sz.

P. 1900.

Hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék közhirrre teszi, hogy **Dr. Baranyai Béla** pécsi kir. közjegyzőnek **1900. évi július 15-től az évi augusztus hó 26-ig** tartó távozása idejére a pécsi kir. közjegyzői kamara 1900. évi 139. számú határozatával helyettesként **Sey László kir. tanácsos** rendeltetett ki.

Kelt Pécsen, a kir. törvényszék, mint polgári bíróságnak, 1900. évi július hó 10-én tartott üléséből.

Hardi Sándor, **Kelemen,**
 elnök. jegyző.

759/1900.

végr. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhirrre teszi, hogy a pécsi királyi járásbírósnak 1900. évi V. V. 58. számú végzésével Horváth Antal ügyvéd által képviselt Orf Gáspár felperes részére Baumgartner János és neje alperes ellen 106 korona 28 fillér követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt 987 korona 20 fillérre becsült ingóságokra, a fentidézett pécsi járásbírósnak 1900. V. V. 58/2. számú végzésével az árverés elrendeltvén, annak az alap- és felülfoglaltatott követelése erejéig is, a mennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, alperes lakásán Pécsen, **Király-utca 15. és Kazinczy-utca 1. sz.** alatt leendő megtartására határidőül **1900. évi július hó 20-ik napjának délutáni 2 órája** tüzetik ki, mikor a bírósággal lefoglalt butorok, lakásberendezés, italmemek s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőknek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alóli ki küldöttél vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számíttatik.

Kelt Pécsen, 1900. évi július hó 4-ik napján.

Engler Kálmán,
 kir. bir. végrehajtó.